

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— tühistada vaidlustatud komisjoni otsus tervikuna; või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— tühistada vaidlustatud otsus kõikide ühenduse tähtsusega Austria alade suhtes (vaidlustatud otsuse I lisa kood AT); või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— (a) tühistada vaidlustatud komisjoni otsus ala AT 2102000 “Nockberge” osas ja

(b) tühistada vaidlustatud komisjoni otsus ala AT 2119000 “Gut Walterskirchen” osas; või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— tühistada vaidlustatud otsus alade osas, mis I lisa kohaselt on elupaikade ja liikide jaoks ühenduse tähtsusega alad, millele liikmesriikide poolt esitatud standardsetel andmevormidel anti esindavuse aste ja üldhinnangu järk B, C ja D (või alternatiivselt C ja D, või alternatiivselt C), mis puudutab

(a) vaidlustatud otsuses loetletud kõiki alasid (vt I lisa), või

(b) kõiki Austria alasid (kood AT I lisa), või

(c) üksnes alasid AT 2102000 “Nockberge” ja AT 2119000 “Gut Walterkirchen”;

— jätta hagejate volitatud esindajate kulud igal juhul komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejate hagi vaidlustab komisjoni 22. detsembri 2003 otsuse, mis vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ kehtestab Alpi biogeograafilise vööndi piirkonnas ühenduse tähtsusega alade loetelu. (1) Hagejad on põllumajandustootjad ja metsakasvatajad, kes tegelevad põllumajandus- ja metsandusettevõtlusega, sealhulgas kõrvalettevõtlusega, oma kinnistutel, mis asuvad aladel, mis vaidlustatud otsuses on nimetatud “ühenduse tähtsusega aladeks” (ÜTA). Hagejad väidavad, et otsusega on nad muudetud ühenduse õigusnormide adressaatideks. Otsus rikub automaatselt hagejate õigust maaomandile – mida peab kaitsma ühenduse õiguse põhiseaduslike tavade kohaselt – ilma huvide tasakaalustamiseta, ilma eranditeta ja ilma asjassepuutuva hüvituse (või isegi pelga hüvituse normita) ja palju suuremas

ulatuses, kui on vajalik ükskõik millise ühiskondliku kohustuse huvides. See on EÜ asutamislepingu artikli 230 lõike 2 tähenduses asutamislepingu rikkumine, mille tulemusena vaidlustatud otsus tuleb tühistada.

Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus ei ole ka kooskõlas direktiiviga, millel see põhineb. (2) Vajalikud kriteeriumid nõutava rahastamise kindlaksmääramiseks polnud nõuetekohaselt koostatud ja direktiiviga nõutavate kaitsealade võrgustiku sidusus ei ole garanteeritud.

Lisaks väidavad hagejad, et komisjon ei ole andnud vaidlustatud otsuses selgesõnaliselt nõutavaid põhjendusi, mis täpsustaks liike ja elupaiku, mille jaoks praegu loetletud alad kui “ÜTA-d” on tegelikult ühenduse tähtsusega. Lõpuks väidavad hagejad, et neid puudutavate kaitsealade osas põhineb otsus valel tehnilisel informatsioonil. Seetõttu olid alad konkreetsete liikide ja elupaikade osas ebaõigesti ÜTA-deks tunnistatud ja vaidlustatud otsus tuleb ka seetõttu tühistada.

(1) ELT 2004 L 14, lk 21

(2) Nõukogu 21. mai 1992 direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992 L 206, lk 7).

Hagi, mille esitas 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Adviesbureau Ehcon B.V.

(Kohtuasi T-140/04)

(2004/C 146/10)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 8. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Adviesbureau Ehcon B.V., asukoha Reeuwijk (Holland), Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on A. Goedkoop.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— Primaarselt kohustada Euroopa ühendust hüvitama töövõtu-pakkumise heakskiitmata jätmise tõttu hagejale tekitatud kahju summas 158 400 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;

- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejale äritegevuses kogemuse kasutamise ja selle laiendamise mittesaaamise tõttu saamata jäänud tulu 60 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejale kaudse kahju, mis on tekkinud sellest, et on võetud võimalus järgneva töövõtu saamiseks. Hageja teatab, et järgneva töövõtu saamist puudutava võimaluse vähendamisest tekkinud kahju suuruseks on 10 protsenti järgneva töövõtu puhaskasumist ehk 25 500 eurot;
- Subsidiaarselt kohustada Euroopa ühendust hüvitama töövõtu võimaluse äravõtmise tõttu hagejal tekkinud kahju 26 400 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama pakkumise tegemisega hagejal tekkinud kulud 10 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejal tõendite hankimisest ja asja Euroopa ombudsmanile läbivaatamiseks saatmisest tekkinud kulud 40 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- jätta kohtukulud Euroopa ühenduse kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja osales sügisel 1996 võistupakkumisel, mille korraldas komisjon joogivee kohta antud direktiiviga seotud teenuste osas. (1) Hageja ei osutunud valituks.

Hageja kohaselt on komisjoni käitumine vastuolus läbipaistvuspõhimõttega, mida komisjon peab pakkumismenetluses järgima. Hageja väidab, et Euroopa ombudsman on hageja kaebuse põhjal jõudnud samale järeldusele.

Lisaks väidab hageja, et komisjoni käitumine on vastuolus direktiivi 92/50/EMÜ (2), millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, artikliga 3. Hageja kohaselt on komisjon vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega kohelnud pakkujaid erinevalt.

Hageja kohaselt on komisjon rikkunud ka direktiivi 92/50/EMÜ artikli 12 lõiget 1, sest komisjon ei ole 15 päeva jooksul alates

asjakohase taotluse saamisest teatanud hagejale kirjalikult tema pakkumise tagasilükkamise põhjustest.

Hageja väidab, et kui komisjon oleks tegutsenud võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt, oleks hageja valitud läbiraakimise etappi. Hageja väidab, et kui nii oleks läinud, oleks ta töövõtu saanud.

Lisaks väidab hageja, et komisjon oleks direktiivi 92/50/EMÜ artikli 16 ja artikli 17 lõike 2 alusel pidanud saatma pakkumismenetluse tulemuste kohta teate Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitusele 48 päeva jooksul asjakohase lepingu sõlmimisest.

Samuti on komisjon üritanud viia hagejat eksitusse.

(1) Pakkumiskutse – XI.D.1 (EÜT 1996 C 232, lk 35)

(2) Nõukogu 18. juuni 1992 direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1)

Hagi, mille esitasid Lapin liitto, Enontekiö kunta, Inarin Kunta, Utsojen kunta ja põdrakasvataja Unto Autto 9. aprillil 2004 Euroopa Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-141/04)

(2004/C 146/11)

(Kohtuasja menetluse keel: soome)

Lapin liitto, Enontekiön kunta, Inarin kunta, Utsojen kunta ja põdrakasvataja Unto Autto on esitanud 9. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaat Kari Marttinen ja professor Pertti Eilavaara.

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada ja kõrvaldada Soomet puudutavate alade andmed komisjoni otsuses kui ebaseaduslikud alltoodud põhjustel.